Avantprojecte de llei
/2015, de 20 d'octubre, de canvi climàtic

Preàmbul

I

El Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic (IPCC per les seves sigles en anglès) ha publicat cinc informes que confirmen l'evidència dels canvis en el clima i llur correlació directa amb l'activitat humana. L'últim informe conclou que l'origen de l'escalfament global i del consegüent canvi climàtic, ja inqüestionable, és fonamentalment antròpic, amb un rang de probabilitats superior al 95% i està causat, essencialment, per les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (GEH) provocades per l'ús de combustibles fòssils i el canvi en els usos del sòl i l'agricultura.

El canvi climàtic i els impactes derivats d'aquest fenomen és un dels reptes actuals de caràcter global més importants que les societats han d'afrontar. Encarar aquest repte exigeix una transformació profunda dels actuals models energètics i productius i un compromís mundial al més alt nivell. L'escalfament global no és exclusivament un problema ambiental, i passa a ser un concepte holístic que afecta multitud d'àmbits, tot i convertint-se en una qüestió cabdal que afecta l'economia, el comerç, la seguretat alimentària, l'accés a l'aigua, les infraestructures, la salut i influirà cada vegada més en les polítiques mundials, nacionals i locals. L'alteració de les variables climàtiques (temperatura, precipitació, humitat, velocitat del vent, temperatura de l'aigua de mar, etc) i l'augment en la freqüència i intensitat dels fenòmens meteorològics extrems (sequeres, inundacions, onades de calor) ja suposen ara un risc per als ecosistemes i per a les persones.

Cal afrontar amb seriositat el repte del canvi climàtic. De fet, la ciència ha assenyalat que les concentracions de GEH a l'atmosfera han assolit ja el 2013 la xifra de 400 parts per milió, un llindar que mai no s'havia assolit des de fa més de 800.000 anys. Els danys i les pèrdues derivats de fenòmens naturals han passat dels 50 mil milions de dòlars en la dècada dels anys 80, als més de 200 mil milions de dòlars en la darrera dècada, dels quals tres quartes parts són conseqüència de fenòmens meteorològics extrems.

Així, les tres últimes dècades han estat cadascuna d'elles més càlida que l'anterior, i la corresponent al 2001-2010 ha estat la més càlida mai registrada des que es van començar a realitzar mesures instrumentals en l'època moderna i de manera global (cap al 1850). Aquest escalfament ha estat acompanyat per una ràpida disminució del gel marí de l'Àrtic i una acceleració de la pèrdua de la massa neta de les capes de gel de l'Antàrtida i Groenlàndia, així com de la resta de glaceres del món. Com a resultat de la fosa generalitzada del gel marí i de l'expansió tèrmica de l'aigua del mar, la mitjana mundial del nivell del mar ha augmentat uns 3 mm per any, aproximadament el doble de la tendència observada durant el segle XX (1,6 mm per any). El nivell mitjà del mar a nivell mundial és uns 20 cm més alt que al 1880. S'estima que la temperatura mitjana anual mundial a la superfície de la terra i de l'oceà durant la dècada 2001-2010 ha estat de 14,47ºC, és a dir, +0,47ºC respecte de la mitjana mundial del període 1961-1990 (14,0ºC) i +0,21ºC per sobre de la dècada anterior (1991-2000). Tots els anys del darrer decenni, excepte 2008, s'han comptat entre els 10 anys més càlids dels quals es té registre. L'any més càlid mai registrat a nivell global ha estat el 2010, amb una anomalia de temperatura

mitjana estimada de +0,54ºC respecte la mitjana climàtica 1961-1990, seguit molt de prop pel 2005.

A Catalunya, com a la resta del món, també s'ha produït un augment de la temperatura mitjana anual, avaluat en 0,22ºC per dècada per al període 1950-2013; una reducció de les precipitacions a l'estiu del 5,4% per dècada; un increment contrastat de la temperatura del mar de 0,3ºC per dècada en el període 1974-2013. A més a més, l'estratègia d'adaptació als impactes del canvi climàtic aprovada per la Comissió Europea el 2013, identifica tota la conca mediterrània com una de les zones més vulnerables d'Europa al canvi climàtic.

II

El primer reconeixement internacional del problema del canvi climàtic i de la necessitat d'actuar es produí l'any 1992 en aprovar-se el Conveni Marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic, que va permetre, el 1997, la signatura del Protocol de Kyoto, amb la finalitat de limitar el creixement i aconseguir una estabilització de les concentracions de GEH a l'atmosfera. Les successives Conferències de les Parts (COP, per les sigles en anglès) que se celebren anualment en diverses ciutats del món realitzen el seguiment de l'acompliment del Protocol i, alhora, estableixen les diverses línies d'actuació que han de guiar les polítiques públiques per tal d'aconseguir reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle (mitigació) i, a la vegada, preveure estratègies en les zones més vulnerables als impactes del canvi climàtic (adaptació).

Dins d'aquest marc internacional, la Unió Europea ha assumit el paper de lideratge en les polítiques sobre eficiència energètica i canvi climàtic; cal destacar el que es coneix com a Paquet Legislatiu d'Energia i Clima 2013-2020. Es tracta d'un conjunt de directives que marquen com a objectius incrementar l'ús de les energies renovables fins a un 20% del consum brut d'energia final, reduir en un 20% el consum d'energia primària gràcies a un increment de l'eficiència energètica, i reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle un 20% en l'horitzó de l'any 2020 en relació a l'any 1990. Així mateix, s'ha creat i regulat un mercat de comerç de drets d'emissió de GEH a nivell europeu.

La creació d'aquest mercat de comerç de drets d'emissió ha suposat l'aplicació dels instruments del mercat al servei de la reducció de les emissions de GEH. Ara bé, les emissions incloses dins d'aquest mecanisme suposen aproximadament la meitat de les emissions a nivell de la Unió Europea. La resta d'emissions correspon als anomenats sectors difusos. Per fer front a aquestes emissions, la Unió Europea va establir un sistema de repartiment de càrregues entre els països mitjançant la Decisió núm. 406/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'abril de 2009 sobre l'esforç dels Estats membres per reduir les seves emissions de GEH amb la finalitat de complir els compromisos adquirits per la Comunitat fins el 2020. Aquesta Decisió pren com a any de referència l'any 2005, el primer any en què va entrar en vigor el mercat de drets d'emissió i, per tant, el primer any en el que es produïa la diferenciació entre emissions sotmeses al comerç de drets d'emissió i emissions dels sectors difusos. L'objectiu fixat a l'Estat espanyol va ser d'una reducció l'any 2020 d'un 10% respecte els nivells del 2005. Atès que aquestes emissions corresponen a sectors com el transport, l'habitatge, els residus, l'agricultura i la ramaderia o els gasos fluorats, sectors on Catalunya disposa de competències, cal repetir el mateix esquema que va utilitzar la Unió Europea però a nivell de l'Estat espanyol, establint així objectius territorialitzats que facilitin una veritable governança multinivell. Sense aquest mecanisme es fa extremadament difícil poder garantir el compliment de l'objectiu establert per la Unió Europea. Aquesta territorialització d'objectius que Catalunya està disposada a assumir necessitaria també de l'establiment dels recursos econòmics

adients, tal i com la Unió Europea va posar en mans dels Estats amb el repartiment dels recursos econòmics procedents de la generalització del mecanisme de la subhasta a la tercera fase del mercat de comerç de drets d'emissió (2013-2020), o mitjançant d'altres recursos econòmics que es puguin generar en aplicació d'una reforma de la fiscalitat que, sense augmentar la càrrega impositiva, gravin determinats usos que tenen un fort impacte en les emissions de GEH.

L'objectiu establert a nivell de la Unió Europea per a l'any 2020 no és però un punt d'arribada, sinó que de fet constitueix una primera etapa en el camí de reducció de les emissions. En aquest sentit el Consell Europeu, a l'octubre del 2009 va reconèixer, tot i fent seves les recomanacions del Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic, que en l'horitzó del 2050 Europa i el conjunt d'economies desenvolupades hauria de situar aquesta reducció en el nivell d'un 80-95% per sota dels valors del 1990, si es volia limitar l'increment de la temperatura mitjana a 2ºC respecte l'època preindustrial. Aquesta mirada a mig termini implica l'establiment d'un full de ruta que cobreixi quins han de ser els objectius a assolir en el període 2020-2050.

Catalunya ja fa temps que treballa per reduir les seves emissions. De fet, des de l'any 2005 va iniciar un camí de reducció de les seves emissions que l'han situat actualment dins el marc de compliment dels compromisos de Kyoto. L'aplicació de polítiques en matèria de recollida selectiva de residus, la implantació de polítiques de peatges segons la categoria ambiental dels vehicles o els incentius a la millora en l'eficiència energètica, entre d'altres línies d'actuació, han contribuït a aquesta situació. Avançar encara més significa també avançar vers l'establiment de mecanismes que permetin accedir a fonts de finançament.

III

Els compromisos en mitigació i adaptació s'han establert sempre a nivell d'Estats, en una construcció de dalt cap a baix (top-down); ara bé, durant els darrers anys, tal i com ha estat reconegut per les Nacions Unides, el paper dels governs nacionals, regionals i locals és cabdal en l'èxit de la política climàtica. Així, la construcció de baix cap a dalt (bottom-up) es basa en el nivell competencial, de responsabilitat i d'intervenció d'aquells ens que en llenguatge de les Nacions Unides s'anomenen "subnations". Aquest és el cas de Catalunya, amb àmplies competències i, per tant, amb una gran capacitat per incidir tant en el nivell d'emissions de GEH, molt especialment per a les emissions difuses (transport, mobilitat, agricultura, residus, aigua), com en les mesures d'adaptació als impactes sobre els diversos territoris (Pirineus, zona litoral, Delta de l'Ebre), sistemes físics (boscos, aigua, costes) i sectors socioeconòmics (salut, infraestructures, agricultura, gestió forestal, turisme, habitatge) més vulnerables al canvi climàtic.

Cal disposar, en coherència amb el paràgraf anterior, d'un marc legal propi adaptat a la realitat política, social, econòmica, ambiental i cultural de Catalunya que permeti clarificar i desenvolupar de forma plena tots aquells aspectes que en matèria de política climàtica han de guiar les accions de les institucions i de la societat catalanes per dotar de més solidesa llur actuació. El desenvolupament d'una llei del canvi climàtic suposa també vetllar perquè en els àmbits amb concurrència de competències amb l'Administració General de l'Estat, el seu desenvolupament sigui coherent amb els objectius d'aquesta llei, sobretot en camps com l'energia, la gestió de l'aigua o les infraestructures.

En relació amb el títol competencial, aquesta Llei és una norma substancialment ambiental. El seu objectiu i llurs finalitats li atorguen ineludiblement aquest caràcter. La competència sobre protecció del medi ambient es configura com una competència

compartida, en la qual correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir un extensió tal que impedeixi a la Generalitat de Catalunya l'establiment de polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que reiteradament ha estat sancionat pel Tribunal Constitucional i que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya recull en el seu article 111, delimitant l'abast del que s'ha d'entendre per normativa bàsica. L'article 144.1.i) de l'Estatut atribueix també a la Generalitat de Catalunya la competència en matèria de regulació del règim d'autorització i seguiment de l'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle i l'article 144.5 del mateix cos legal atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència per l'establiment d'un Servei Meteorològic propi, competència que entre d'altres inclou el subministrament d'informació meteorològica i climàtica, incloent-hi el pronòstic, el control i el seguiment de les situacions meteorològiques de risc, i també la recerca en aquests àmbits i l'elaboració de la cartografia climàtica.

Tanmateix, no es pot desconèixer que pel caràcter complex i transversal del canvi climàtic, aquesta Llei incideix també en d'altres àmbits sectorials atès que, per poder assolir la voluntat expressada a la llei de contribuir a una societat sostenible, amb baixes emissions i millor adaptada als impactes del canvi climàtic, caldrà una actuació dels diversos sectors econòmics i sobre els sistemes naturals, ja sigui com a subjectes actius per a la reducció de les emissions o per minimitzar els efectes que el canvi climàtic pot produir en aquests sectors i sistemes.

Aquest caràcter transversal –reconegut expressament per l'article 46.3 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya– determina que l'acció dels poders públics per fer front al canvi climàtic haurà de desenvolupar-se per mitjà d'altres títols competencials que al·ludeixen a matèries que poden veure's afectades per la lluita contra el canvi climàtic. Àrees i àmbits com l'agricultura, la ramaderia, els recursos hídrics, l'energia, l'habitatge, la mobilitat, la salut, el turisme, els sectors industrials, les infraestructures, la gestió forestal, la protecció civil, etc... es veuran afectats d'una o altra manera. Així mateix, el desenvolupament de les polítiques sectorials en cadascun d'aquests àmbits tenen el seu impacte sobre la intensificació o mitigació del canvi climàtic.

En efecte, són diversos els preceptes de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que atorguen a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en l'exercici dels dos principals eixos d'actuació vers el canvi climàtic: la mitigació i l'adaptació. Correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'agricultura, ramaderia i gestió forestal; en la gestió del cicle de l'aigua; en l'àmbit de caça i pesca marítima i recreativa; en matèria d'emergències i protecció civil; en matèria d'habitatge; en infraestructures del transport i, per tant, la competència exclusiva sobre ports, aeroports i heliports que no siguin d'interès general; dels transports terrestres, de viatgers i mercaderies per carretera, ferrocarril i cable, transport marítim i fluvial; en espais naturals; en matèria d'ordenació del territori i del paisatge, del litoral i de l'urbanisme; en l'àmbit de recerca, desenvolupament i innovació tecnològica; en matèria de salut; i en l'àmbit del turisme.

L'article 133 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica. A aquests efectes cal destacar la importància de l'energia en el conjunt d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya. Així, el conjunt del cicle energètic (producció, transformació, transport, distribució i consum d'energia) representa el 76,8% de les emissions totals de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya i el 93% de les emissions de CO_2. Aquestes dades mostren que per abordar la lluita contra les causes de l'escalfament global són clau

les polítiques energètiques i totes aquelles altres polítiques que incideixen bé sigui sobre l'oferta d'aquesta energia com, molt especialment, sobre la seva demanda, afavorint uns models de consum eficients i responsables en àmbits com el transport, la mobilitat, l'urbanisme, l'habitatge, etc.

Totes aquestes actuacions tenen un evident impacte sobre l'economia, però de cap manera som davant una normativa que tingui per objectiu l'ordenació de l'activitat econòmica. Els efectes que es puguin derivar sobre l'economia de l'aplicació de la llei tenen un caràcter col·lateral, atès que com ja s'ha indicat aquesta és una Llei ambiental. Certament la Constitució, en el seu article 149.1.13, estableix per a l'Estat espanyol la competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, però la jurisprudència constitucional ha considerat en reiterades ocasions que aquest títol competencial no l'habilita per dictar qualsevol normativa; només aquella que reguli o ordeni, de manera directa i significativa, l'activitat econòmica general, i sempre que la regulació que s'hi empara contingui un conjunt de mesures rellevants amb vistes a establir el règim d'ordenació d'un sector econòmic concret, que no és el cas d'aquesta Llei.

IV

La lluita contra el canvi climàtic és un gran repte en què la contribució dels governs nacionals i locals és fonamental en tant que moltes de les polítiques a desenvolupar per aquestes institucions de govern incideixen sobre els processos que alteren la composició de l'atmosfera i la capacitat d'adaptació als impactes. En concret, el paper de les Comunitats Autònomes per fer front al canvi climàtic és essencial, tant pel que fa a les actuacions d'adaptació com a les de mitigació. S'estima que el 80% de les accions per fer front al canvi climàtic es duen a terme a nivell de les *subnations.*

L'aprovació de la Llei de Canvi Climàtic ha de permetre reforçar el posicionament internacional i el lideratge que fins ara ha mantingut Catalunya en els fòrums internacionals, en situar-se com una nació capdavantera no només per l'assistència de manera ininterrompuda a les cimeres mundials de les Conferències de les Parts del Conveni Marc de les Nacions Unides d'ençà l'any 2003, sinó també per la feina feta en el camp de l'acció climàtica. Així, l'any 2005, la Generalitat de Catalunya i l'Institut d'Estudis Catalans publiquen el Primer informe sobre el canvi climàtic a Catalunya, informe que s'actualitzà i amplià el desembre del 2010. El desembre del 2006, mitjançant el Decret 573/2006, de 19 de desembre, de reestructuració parcial del Departament de Medi Ambient i Habitatge, es crea l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic que, en el decurs dels anys, ha anat construint un conjunt d'instruments de planificació sectorial, plans, estratègies i programes, aprovats mitjançant diferents Acords del Govern, que si bé no tenen el caràcter de normes jurídicament vinculants, s'articulen com a eixos estratègics de la política catalana vers el canvi climàtic. A nivell del govern de la Generalitat de Catalunya és la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic qui coordina i supervisa les polítiques climàtiques.

Entre aquestes polítiques cal esmentar el Pla marc de mitigació del canvi climàtic a Catalunya (2008-2012), aprovat la tardor del 2008; el Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya (PECACC 2012-2020), elaborat pels Departament d'Empresa i Ocupació mitjançant l'Institut Català d'Energia i el Departament de Teritori i Sostenibilitat, aprovat l'octubre del 2012; l'Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic, horitzó 2013-2020 (ESCACC), aprovada el novembre del 2012; el Programa d'Acords Voluntaris que ja agrupa més d'un centenar d'empreses, organitzacions i entitats; la incorporació del vector canvi climàtic en l'avaluació ambiental del planejament urbanístic per tal de donar

compliment al que preveu la Llei 6/2009, de 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. Altres mesures d'acció climàtica han estat la creació de centres de recerca, el desenvolupament i participació de molts municipis en la iniciativa europea del Pacte d'Alcaldes i Alcaldesses, la participació en l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic o l'Estratègia d'Implantació del Vehicle Elèctric a Catalunya (IVECAT) per al període 2010-2015.

La Llei també incideix en aspectes relatius a les administracions locals, cabdals per aconseguir que l'aplicació de les polítiques en matèria de canvi climàtic sigui efectiva Així, els governs locals de Catalunya, d'acord amb l'article 84.2 de l'Estatut, disposen de competències pròpies en l'àmbit de les polítiques tant de mitigació com d'adaptació al canvi climàtic, i concretament, sobre les matèries següents: l'ordenació i la gestió del territori, l'urbanisme i la disciplina urbanística, la conservació i el manteniment dels béns de domini públic local; la protecció civil i la prevenció d'incendis; la formulació i la gestió de polítiques per a la protecció del medi ambient i el desenvolupament sostenible, i la regulació, la gestió i la vigilància de les activitats i els usos que es porten a terme a les platges, als rius, als llacs i a la muntanya, entre d'altres.

La voluntat dels ens locals a Catalunya en la contribució activa a la recerca de solucions als reptes del canvi climàtic, tant pel que fa a la mitigació d'emissions de GEH com pel que fa a l'adaptació als impactes, ha quedat ben palesa amb llur participació en les iniciatives europees del "pacte d'Alcaldes i Alcaldesses" i "Alcaldes i Alcaldesses per l'adaptació", unes iniciatives que suposen l'assumpció del compromís amb els objectius establerts per la Unió Europea a nivell local.

En aquest context, la Llei vol contribuir a superar les dificultats pròpies de coordinació i possibilitar que tant les administracions nacional com local, així com els diversos sectors socioeconòmics, siguin coherents en llurs planificacions sectorials amb els objectius de reducció de GEH i d'adaptació als impactes del canvi climàtic. La integració de l'acció climàtica en les planificacions i programacions sectorials mitjançant la Llei de Canvi Climàtic ha de permetre que aquest marc normatiu sigui un mitjà adequat en l'assoliment d'una societat competitiva, innovadora i sostenible, amb baixes emissions de carboni i millor adaptada als impactes del canvi climàtic. La Llei ha d'esdevenir un veritable motor de canvi que contribueixi a què la sortida de la crisi es faci des d'un creixement econòmic intel·ligent, basat en el coneixement i la innovació, amb un ús més eficaç dels recursos tot i fomentant la cohesió econòmica, social i territorial.

V

Amb aquesta Llei es persegueixen, bàsicament, cinc finalitats. En primer lloc, aconseguir que Catalunya redueixi tant les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle com la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, tot i afavorint la transició cap a un model baix d'emissions en GEH i, alhora, estimulant l'estalvi i l'eficiència en l'ús dels recursos (energia, aigua, sòl, materials, residus). En segon lloc, reforçar les diverses estratègies i plans que s'han elaborat durant els darrers anys en l'àmbit del canvi climàtic. En tercer lloc, promoure i garantir la coordinació de tots els instruments de planificació sectorial relacionats amb el canvi climàtic i la coordinació de totes les administracions públiques catalanes, així com el foment de la participació de la ciutadania, dels agents socials i dels agents econòmics. En quart lloc, esdevenir un país avançat en la investigació i implementació de noves tecnologies. Finalment, visualitzar el paper de Catalunya al món, tant en els projectes de cooperació com en la participació als fòrums globals de debat sobre el canvi climàtic.

Pel que fa a l'estructura, aquesta Llei consta de cinquanta articles, agrupats en un capítol preliminar, 6 capítols, vuit disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries i onze disposicions finals.

El capítol preliminar determina l'objecte de la Llei, en detalla les responsabilitats, concreta l'àmbit d'aplicació i estableix les definicions a les quals fan referència les disposicions de la Llei.

El capítol primer conté la regulació dels objectius relatius a les polítiques de mitigació; s'estableixen, d'una banda, uns objectius de reducció d'emissions viables però necessàriament ambiciosos, tractors de la transició de Catalunya vers un model de desenvolupament sostenible; de l'altra banda, es crea l'Inventari d'Emissions a l'Atmosfera de Catalunya, d'acord amb les previsions de la Llei 34/2007 i com a complement de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica, que actualment està en funcionament com a sistema de detecció dels nivells d'immissió dels principals contaminants. La Llei preveu també en aquest capítol els mecanismes adients i la metodologia per a elaborar anualment l'Inventari d'Emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de Catalunya que s'obté a partir de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle inclosos a l'Inventari d'Emissions a l'Atmosfera de Catalunya i l'evolució dels embornals, i en base els criteris definits per la Unió Europea i el Grup Intergovernamental d'Experts en canvi climàtic.

El capítol segon es referix als objectius d'adaptació; recull els requisits que han de contenir els instruments de planificació i programació sectorials amb la finalitat d'assolir una coordinació intersectorial per tal que la legislació sectorial catalana s'adapti al nou marc regulador. Es reforça el paper del Servei Meteorològic de Catalunya per tal de disposar del millor coneixement disponible en matèria de projeccions climàtiques i regionalització.

El capítol tercer es dedica a la integració dels objectius i l'establiment de mesures per aconseguir aquests objectius mitjançant la introducció de la perspectiva del canvi climàtic en totes les polítiques sectorials de les Administracions Públiques. Es recullen disposicions en relació amb el sector agrícola i ramader, de l'aigua, de la biodiversitat, dels boscos i la gestió forestal, del sector energètic, de la indústria, els serveis i el comerç, de les infraestructures, dels residus, de la salut, del transport i la mobilitat, del turisme, de les universitats i la recerca, així com de l'urbanisme i l'habitatge.

El capítol quart delimita el nou model organitzatiu que es va consolidar amb l'aprovació del Decret 342/2011, de 17 de maig, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat, i recull les competències i les responsabilitats en la planificació i execució de les polítiques climàtiques de Catalunya. Es reforça el paper de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, òrgan col·legiat que té, entre altres funcions, impulsar accions de caràcter transversal entre els diferents departaments per tal de disminuir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle responsables del canvi climàtic i impulsar-ne l'adaptació als impactes, desplegant així el marc competencial definit per l'entrada en vigor de l'Estatut d'Autonomia aprovat el 2006.

En el mateix capítol i en el marc dels principis rectors de la Unió Europea i dels tres pilars sobre els que es basa el Conveni d'Aarhus, s'articula el dret dels ciutadans a participar en els processos de presa de decisions que s'adoptin en matèria de canvi climàtic, i es regula la naturalesa, finalitats, composició i funcions del Consell Català del Clima com a òrgan de participació d'organitzacions i institucions respresentatives d'interessos diversos. S'estableixen diferents instruments per facilitar l'avaluació i el seguiment de les mesures

en matèria de mitigació i adaptació dels plans d'acció sectorial, i es determina la integració de l'avaluació que elaborarà un grup d'experts en l'informe que la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic elevarà al Govern i al Parlament, amb una periodicitat màxima de tres anys. S'articula també la col·laboració del govern de la Generalitat de Catalunya amb els ens locals en la planificació i el finançament de les polítiques climàtiques.

S'estableixen diversos articles sobre l'exemplificació de l'administració pública: l'obligació que els edificis que es construeixin siguin de consum d'energia gairebé nul, termini que en el cas dels edificis públics s'avança un any abans de la seva entrada en vigor. S'anuncia també l'obligació requerida pel Reial decret 235/2013, de 5 d'abril, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis, que transposa a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell de 19 de maig, relativa a l'eficiència energètica dels edificis, en el sentit de disposar del certificat d'eficiència energètica. S'hi inclou l'habilitació d'un percentatge mínim de consum d'energia d'origen renovable per a determinades instal·lacions públiques, o l'obligatorietat de disposar d'un programa de reducció d'emissions de GEH per als edificis, instal·lacions o serveis dels departaments de la Generalitat de Catalunya. El capítol quart clou amb un article sobre la simplificació i racionalització administratives, amb l'objectiu d'eliminar progressivament certes barreres administratives que dificultin el desenvolupament d'actuacions de mitigació i adaptació, i amb un article sobre col·laboració i cooperació internacional.

El capítol cinquè introdueix nous instruments de fiscalitat ambiental o ecològica per tal de fomentar maneres de produir i consumir més netes, amb menys impactes ambientals i menys malbaratadores de recursos naturals escassos. Fa molt de temps que la Unió Europea ha proclamat que el principi "qui contamina, paga" ha d'orientar la política ambiental, i cal entendre-ho en un sentit no només reparador sinó preventiu i, alhora, d'internalització dels costos ambientals associats a les activitats i els serveis. La Llei incorpora una nova figura impositiva com és l'impost sobre les emissions de CO_2 en vehicles turismes i furgonetes, que incentivi canvis en el comportament ambiental i aposti per models més sostenibles.

El capítol sisè inclou un ventall d'instruments per al compliment dels objectius de la llei. En particular, es crea el Fons Climàtic, que haurà de nodrir-se -entre d'altres- amb els recursos procedents de la territorialització del Fons de Carboni per a una economia sostenible creat pel govern de l'Estat mitjançant el Reial decret 1494/2011, de 24 d'octubre, el qual regula tant el Fons de Carboni per a una Economia Sostenible com el règim del comerç de drets d'emissió. Cal recordar que en el nou règim establert per la Llei 13/2010, de modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle per a perfeccionar i ampliar el règim general de comerç de drets d'emissió i incloure en el mateix l'aviació, l'assignació de drets d'emissió a les empreses de la Unió Europea es farà mitjançant el nou règim de subhasta, i els ingressos derivats d'aquests s'han de destinar a polítiques de canvi climàtic. Aquest procediment generarà una quantitat de recursos econòmics que es distribuirà entre els diferents estats membres de conformitat amb els criteris que estableix la directiva 2009/29/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per a perfeccionar i ampliar el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, i que hauria de permetre impulsar actuacions per mitigar les emissions de canvi climàtic i adaptar-se als impactes i promoure, a l'ensems, la transició vers una economia baixa en carboni i eficient en l'ús dels recursos. Les comunitats autònomes i els ens locals tenen assignades competències en els àmbits que poden contribuir de forma més decidida a la mitigació de les emissions

difuses de gasos amb efecte d'hivernacle (residus, habitatges, transport, agricultura, etc.) i a l'adaptació als impactes del canvi climàtic. El nou model que aquesta llei implanta va dirigit a acostar els objectius dels Estats a les mesures que es prenen en l'àmbit nacional i local, on es concentren part de les competències en aquesta matèria, i consensuar els criteris de repartiment.

D'acord amb això, en el mateix capítol es fa referència als Programes voluntaris com a instrument de foment amb la finalitat de donar suport a la participació d'empreses, administracions i altres institucions i organitzacions en projectes i programes voluntaris de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de reducció de la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic. Els darrers articles de la Llei fan referència a la promoció, innovació i desenvolupament del coneixement, mitjançant la creació d'una plataforma digital i la col·laboració amb els centres de recerca; a la participació pública en les polítiques climàtiques, vetllant per facilitar una informació adequada als ciutadans; i a la difusió del coneixement i sensibilització com a elements indispensables en l'avenç de les polítiques climàtiques.

Finalment i de conformitat amb les previsions fixades en l'article 42 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i en el Pla de l'energia i canvi climàtic (PECAC 2012-2020), i tenint en compte la necessitat urgent de legislar sobre aquest qüestió, la Llei, mitjançant una disposició final, aborda l'accés a determinats recursos bàsics, i estableix com una nova prioritat social la lluita contra la pobresa energètica, un fenomen creixent en la nostra societat sobretot en aquells col•lectius més necessitats de protecció, especialment els que són en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

Capítol preliminar
Disposicions generals

Article 1
Objectiu

1. L'objectiu d'aquesta Llei és contribuir a l'assoliment d'una societat innovadora, sostenible i econòmicament competitiva amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i millor adaptada als impactes del canvi climàtic.

2. Constitueixen també objectius d'aquesta Llei:

a) La disminució de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle a Catalunya per tal de contribuir a la transició cap a una societat amb una baixa intensitat de consum de combustibles fòssils.

b) La reducció de la vulnerabilitat de la població, dels sectors socioeconòmics i dels ecosistemes davant els impactes adversos del canvi climàtic, així com la creació i el reforç de les capacitats nacionals de resposta a aquests impactes.

c) L'adaptació dels sectors econòmics i la incorporació de l'anàlisi de la resiliència al canvi climàtic en la planificació de les infraestructures i de les edificacions.

d) El foment de l'educació, la investigació, el desenvolupament i la transferència de tecnologia i la difusió del coneixement en matèria d'adaptació i mitigació del canvi climàtic.

e) L'establiment de mecanismes que proveeixin informació objectiva i avaluable sobre tots els aspectes relacionats amb el canvi climàtic, la seva evolució temporal i els seus impactes.

f) Facilitar la participació ciutadana i la dels agents econòmics i socials en l'elaboració i avaluació de les polítiques climàtiques.

3. La responsabilitat en l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei és compartida pel conjunt del govern de la Generalitat de Catalunya, dels ens locals, dels sectors productius, dels agents polítics, socials i econòmics, així com de la ciutadania en general.

Article 2
Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei és d'aplicació a:

a) les administracions públiques d'acord amb la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procedmient de les administracions públiques de Catalunya.

b) les persones físiques i jurídiques de naturalesa privada.

c) els ens sense personalitat jurídica que es relacionen amb el sector públic de Catalunya.

2. En l'àmbit de l'administració de la Generalitat de Catalunya, les disposicions de la Llei s'han d'aplicar d'acord amb el repartiment competencial entre els diversos departaments de la Generalitat de Catalunya.

Article 3
Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) Acord voluntari: instrument que determina un compromís entre una administració pública i una o diverses organitzacions públiques o privades per tal d'establir mesures voluntàries que contribueixin a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle o mesures que fomentin l'adaptació al canvi climàtic, més enllà del que els obliga la normativa.

b) Adaptació: capacitat d'ajust dels sistemes naturals o humans al canvi climàtic i als seus impactes per tal de moderar-ne els danys o aprofitar les oportunitats.

c) Any base: Si no s'especifica el contrari, correspon a l'any que serveix de referència per al càcul dels objectius de reducció d'emissions de GEH en el context del Protocol de Kioto.

d) Canvi climàtic: canvi en el clima atribuït directament o indirectament a l'activitat humana, que altera la composició de l'atmosfera mundial, i que se suma a la variabilitat natural del clima observada durant períodes de temps comparables.

e) Gasos amb efecte d'hivernacle (GEH): els gasos amb efecte d'hivernacle són components gasosos de l'atmosfera, tant naturals com d'origen antropogènic, que absorbeixen i reemeten radiació infraroja. Als efectes d'aquesta llei seran considerats GEH

els regulats per la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic i els que, en endavant, la Convenció pugui reconèixer.

f) Gran rehabilitació: conjunt d'obres que o bé consisteixen en l'enderrocament d'un edifici salvant-ne únicament les façanes, o bé constitueixen una actuació global que afecta l'estructura o l'ús general de l'edifici o l'habitatge rehabilitat.

g) Edifici de consum energètic gairebé nul: edifici amb un nivell d'eficiència energètica molt elevat, calculada d'acord amb la metodologia establerta a l'annex I de la Directiva 2010/31/UE del Parlament Europeu i del Consell de 19 de maig relativa a la eficiència energètica dels edificis. La quantitat gairebé nul·la o molt baixa de l'energia requerida ha d'estar àmpliament coberta per energia procedent de fonts renovables, inclosa l'energia produïda in situ o en el seu entorn.

h) Embornal: reservori que absorbeix o emmagatzema carboni com a part del cicle natural del carboni. Els embornals més comuns són l'oceà, l'atmosfera, el sòl, els boscos i la vegetació.

i) Emissions indirectes: emissions de GEH que són conseqüència de les activitats de l'organització, però procedeixen de fonts que són propietat o estan controlades per altres organitzacions. S'exclouen del seu àmbit les emissions conseqüència del consum d'energia elèctrica.

j) Escenari climàtic: representació plausible i simplificada del clima futur.

k) Indicador de canvi climàtic: expressió de l'evolució d'una variable relacionada amb l'avaluació de les polítiques de canvi climàtic. Exemples en són les emissions de GEH emeses a Catalunya, el balanç energètic de Catalunya, el nombre de viatges realitzats a Catalunya i el mode de transport, les dades sobre la disponibilitat d'aigua o l'estrés hídric de Catalunya.

l) Mitigació: intervenció antropogènica que té per objectiu reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle o millorar els embornals.

m) Projecció climàtica: una projecció climàtica o pronòstic del clima és el resultat d'obtenir una estimació de l'evolució real del clima en el futur, per exemple a escales de temps estacionals, interanuals o més prolongades. Atès que l'evolució futura del sistema climàtic pot ser molt sensible a les condicions inicials, aquestes prediccions solen ser probabilístiques.

n) Recurs energètic: tota aquella substància de la qual hom pot obtenir energia a través de diversos processos.

o) Resiliència: capacitat d'un sistema humà o natural per anticipar, absorbir, adaptar-se o recuperar-se dels efectes d'un esdeveniment climàtic advers d'una manera oportuna i eficient.

p) Vulnerabilitat: grau en què un sistema és susceptible o incapaç d'afrontar els efectes adversos del canvi climàtic, incloent la variabilitat i els extrems climàtics. El grau de vulnerabilitat depèn del caràcter, la magnitud i la rapidesa de les variacions climàtiques i de les fluctuacions a què està exposat un sistema o sector, així com de la seva sensibilitat i capacitat d'adaptació.

Capítol 1
Mitigació del canvi climàtic

Article 4
Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. El Govern ha de presentar al Parlament l'objectiu de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle per als diferents períodes de compliment que la Unió Europea estableixi.

2. L'objectiu per a cada període es fixa prenent com a referència la reducció acordada pel conjunt de la Unió Europea i els criteris de repartiment d'esforços que la Unió Europea fixi per als seus estats membres.

3. Els objectius de reducció poden ser modificats posteriorment en funció de les circumstàncies següents:

a) Nou coneixement científic.
b) Desenvolupament tecnològic.
c) Afectacions a l'economia catalana, en especial aquelles relatives a la competitivitat dels sectors, a les petites i mitjanes empreses i a la creació d'ocupació.
d) Afectacions a la seguretat, fiabilitat i qualitat del subministrament energètic.
e) Impactes sobre comunitats socials desafavorides.
f) Consideracions ambientals.
g) Modificació de les polítiques europees i internacionals relatives al canvi climàtic.

4. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'elaborar, conjuntament amb la resta de departaments i amb la participació dels diversos actors implicats, el marc estratègic de referència de mitigació on s'hi recullin, entre d'altres, els objectius d'emissions de GEH per als diferents períodes considerats, així com una proposta de les mesures necessàries per al seu assoliment. Tanmateix, atesa la importància de les polítiques energètiques sobre el total de les emissions de GEH, per a l'elaboració d'aquest marc estratègic de referència s'han de tenir en compte els objectius establerts en matèria de política energètica.

Els objectius i les mesures s'han d'integrar en les respectives planificacions i programacions sectorials. El Govern aprova el marc estratègic de referència a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, descrita a l'article 24.

Article 5
Inventari d'emissions a l'atmosfera de Catalunya

1. Per fer el seguiment de les emissions i la planificació de les polítiques, el departament competent en matèria de medi ambient ha d'elaborar l'Inventari d'emissions a l'atmosfera de Catalunya. Aquest inventari recull les emissions de substàncies a l'atmosfera procedents tant de fonts naturals com antropogèniques que poden incidir en la salut de les persones, en la degradació de materials, en els éssers vius i en el funcionament dels ecosistemes, d'acord amb la relació de contaminants relacionats a l'Annex I.

2. Les emissions dels gasos amb efecte d'hivernacle inclosos a l'inventari esmentat a l'apartat 1 i l'evolució dels embornals constitueixen l'Inventari d'emissions de GEH de Catalunya. La seva elaboració es realitza d'acord amb els criteris definits per la Unió Europea i pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic.

3. Els inventaris s'actualitzen anualment i han d'estar disponibles al portal institucional de la Generalitat de Catalunya.

Capítol 2
Adaptació al canvi climàtic

Article 6
Objectius

Els objectius que cal assolir en l'adaptació al canvi climàtic són:

a) Que Catalunya esdevingui menys vulnerable als impactes del canvi climàtic a través dels instruments de planificació i programació que s'estableixen en aquesta llei.

b) Contribuir a introduir els canvis necessaris en els sistemes econòmics, socials i ambientals que garanteixin llur funcionalitat en les noves condicions climàtiques.

Article 7
Contingut dels instruments de planificació i programació

1. El departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'elaborar el marc estratègic de referència d'adaptació on s'hi recullin, entre d'altres, l'avaluació dels impactes, com els provocats per l'increment del risc d'episodis de fenòmens meteorològics extrems, la identificació dels sistemes naturals, dels territoris i dels sectors socioeconòmics més vulnerables, així com una proposta de les mesures d'adaptació necessàries per reduir la vulnerabilitat. El Govern aprova el marc estratègic de referència a proposta de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, descrita a l'article 24.

2. A partir del marc estratègic de referència d'adaptació establert, els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, dins l'àmbit de les competències respectives en matèria d'agricultura, aigua, biodiversitat, boscos, comerç, educació, energia, gestió forestal, habitatge, indústria, infraestructures, mobilitat, protecció civil, ramaderia, recerca, residus, salut, transport, turisme, universitats i urbanisme, han d'integrar en llur planificació i programació sectorials els objectius referents a la reducció de la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic.

3. Amb aquesta finalitat els instruments de planificació i programació sectorials indicats han d'incorporar:

a) L'avaluació sistemàtica i seguiment dels impactes observats i previstos del canvi climàtic sobre els sectors socioeconòmics, els sistemes naturals i els territoris més vulnerables.

b) El coneixement disponible en matèria de projeccions climàtiques a Catalunya per diferents horitzons temporals.

c) L'establiment de mesures de resposta viables econòmicament, socialment i ambientalment que han d'adoptar les institucions públiques i els agents privats amb l'objectiu d'adaptar-se als impactes del canvi climàtic.

Article 8
Projeccions climàtiques

1. El Servei Meteorològic de Catalunya ha d'elaborar i revisar les projeccions climàtiques de Catalunya. Les projeccions es realitzen en base als escenaris establerts pel Grup Intergovernamental d'Experts en Canvi Climàtic, tot i comparant els resultats segons diversos escenaris qualitatius. Aquestes projecccions són la base del coneixement en aquest àmbit per al desenvolupament del marc estratègic de referència d'adaptació i de les respectives planificacions sectorials.

2. El Servei Meteorològic de Catalunya ha de proporcionar, periòdicament, la informació al públic sobre:

a) L'estat del clima a Catalunya, que inclou l'avaluació de l'evolució del clima passat.

b) Les projeccions climàtiques i els canvis esperables en les variables meteorològiques de temperatura, precipitació, humitat relativa i velocitat del vent, entre d'altres.

c) L'anàlisi tècnica comparativa respecte els resultats de projeccions anteriors tant pel que fa a les variables observades com projectades.

Capítol 3
Integració dels objectius de la llei en les polítiques sectorials

Article 9
Reducció de la vulnerabilitat al canvi climàtic i reducció de les emissions de GEH

1. Les diferents polítiques sectorials del govern de la Generalitat han d'integrar en la seva planificació, execució i control les mesures adequades per reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic d'acord amb el que s'estableix en els articles següents.

2. D'acord amb l'apartat anterior, i pel que fa a l'àmbit de la protecció civil, el departament competent en la matèria ha d'incloure en els plans d'emergència i de protecció civil vigents les modificacions que s'escaiguin com a conseqüència de l'increment en la intensitat i la freqüència dels fenòmens meteorològics extrems.

3. S'han de preveure també, quan es tracti de sectors susceptibles de generar emissions de GEH, les mesures tècnicament i econòmicament viables per a la reducció d'aquestes emissions.

Article 10
Agricultura i ramaderia

Les mesures a adoptar en matèria d'agricultura i ramaderia han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de GEH del sistema agrari català, tenint en compte especialment:

a) La incorporació en la planificació del reg agrícola dels impactes observats i projectats del canvi climàtic a Catalunya, amb especial atenció al risc d'una insuficient garantia en la disponibilitat d'aigua per a reg, d'acord amb el previst a la planificació hidrològica.

b) El foment prioritari de les mesures adreçades a la intensificació de les modernitzacions de regadius que comportin un millor i més racional aprofitament de l'aigua amb la màxima eficiència energètica.

c) L'impuls al reg de suport per als cultius tradicionals de secà amb l'objectiu d'assegurar la seva pervivència i productivitat.

d) La valorització d'espècies o de varietats pròpies o forànies adaptades a les noves condicions ambientals d'acord amb treballs genètics i ecofisiològics.

e) La progressiva utilització de fertilitzants d'origen bio-orgànic en detriment d'aquells fertilitzants químics altament emissors de GEH durant la seva fase de producció i ús.

f) La minimització de les emissions derivades de les dejeccions ramaderes a través dels diferents tipus de gestió.

g) La promoció dels productes agroramaders de proximitat a través de les eines de suport que disposa el Govern per tal d'aconseguir una agricultura i una ramaderia sostenibles i de qualitat, altament eficient en el consum de recursos**.**

Article 11
Aigua

Les mesures a adoptar en matèria d'aigua han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema hídric català, tenint en compte especialment:

a) La implantació dels cabals de manteniment en els cursos fluvials de les conques internes de Catalunya, així com la seva successiva revisió en funció de l'evolució de les variables climàtiques. En el cas de les conques de caràcter intercomunitari les mesures es desenvolupen en els termes que s'acordin amb els òrgans de conca corresponents.

b) L'aplicació de mesures econòmiques per a la progressiva restauració integral dels ecosistemes i per a la gestió del cicle de l'aigua.

c) La interconnexió de les xarxes d'abastament com a mesura que atorga seguretat, flexibilitat i robustesa al sistema d'abastament.

d) La derivació amb caràcter prioritari dels recursos hídrics aconseguits mitjançant millores d'estalvi i eficiència cap a l'assoliment dels objectius de qualitat dels ecosistemes aquàtics i, en cas de sequera extrema, cap a l'abastament urbà.

e) L'avaluació de la vulnerabilitat en les diverses masses d'aigua continentals i costaneres a partir de la diagnosi del document d'impactes i pressions dels successius plans de gestió hidrològica i les mesures d'adaptació necessàries.

Article 12
Biodiversitat

Les mesures a adoptar en matèria de biodiversitat han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la biodiversitat a Catalunya, tenint en compte especialment:

a) L'avaluació dels impactes del canvi climàtic en les mesures de planificació i de gestió dels espais naturals de Catalunya per garantir-hi la conservació de la biodiversitat.

b) La preservació de la permeabilitat ecològica i l'evitació de la fragmentació dels hàbitats i dels sistemes naturals, a través de la planificació amb incidència territorial.

c) L'efectivitat de les polítiques de pagament per serveis ambientals per tal d'incentivar les activitats que mantenen i milloren els serveis dels ecosistemes.

Article 13
Boscos i gestió forestal

Les mesures a adoptar en matèria de boscos i gestió forestal han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat del sistema forestal català i optimitzar la seva capacitat d'actuar com embornal, tenint en compte especialment:

a) La definició i promoció d'una gestió forestal que augmenti la resistència i resiliència de les masses boscoses als impactes del canvi climàtic.

b) L'avaluació dels riscos del canvi climàtic i la seva gestió.

c) L'afavoriment d'una gestió forestal que permeti la reducció del risc d'incendis i la recuperació dels mosaics agroforestals i de pastures.

d) L'execució de mesures de gestió forestal activa adreçades a conservar la biodiversitat, a millorar la vitalitat dels ecosistemes forestals i la seva capacitat d'adaptació als recursos hídrics disponibles, així com la seva funció reguladora del cicle hidrològic i de protecció contra l'erosió i altres efectes adversos de les pluges intenses.

Article 14
Energia

1. Les mesures a adoptar en matèria d'energia han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de GEH del sistema energètic català, tenint en compte especialment:

a) L'impuls a les polítiques d'estalvi i d'eficiència energètica.

b) La promoció de les energies renovables a Catalunya.

2. L'Institut Català d'Energia, d'acord amb les seves funcions en matèria d'energia especificades a l'article 2 de la Llei 9/1991, de 3 de maig, ha d'impulsar i realitzar, en col·laboració amb els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, els programes i les actuacions necessaris en matèria d'energies renovables i d'estalvi i eficiència energètica per a l'assoliment dels objectius establerts en aquesta llei. Igualment, actua com a impulsor de les actuacions en aquest àmbit de les administracions locals catalanes amb competències energètiques.

Article 15
Indústria, serveis i comerç

1. Les empreses amb centres de treball a Catalunya que en el seu conjunt tinguin més de 250 treballadors que vulguin acollir-se als ajuts, bonificacions i beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica, d'innovació o per a una transició cap a una economia baixa en carboni establerts o gestionats pel govern de la Generalitat de Catalunya, han d'acreditar:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord al marc estratègic de referència definit a l'article 7 i, si s'escau, un calendari de mesures d'adaptació.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt dels seus centres a Catalunya així com les actuacions que estan portant a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb activitats incloses dins el règim de comerç de drets d'emissió de la UE o en un programa voluntari que inclogui el càlcul, la reducció d'emissions de GEH, i l'accés públic a aquesta informació, la validació de les emissions de GEH realitzada a l'ampara dels respectius sistemes es considera vàlida als efectes d'aquest article.

2. El govern de la Generalitat de Catalunya ha de vetllar per què els ajuts, bonificacions i beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica, d'innovació o per a una transició cap a una economia baixa en carboni, a què es puguin acollir les empreses amb centres de treball a Catalunya que en el seu conjunt tinguin menys de 250 treballadors, incloguin criteris de selecció positiva quan puguin demostrar que han adoptat les mesures descrites a l'apartat anterior.

Article 16
Infraestructures

1. Els gestors de les infraestructures existents portuàries, d'aeroports, de transport terrestre, d'energia, de residus i d'aigua de Catalunya que vulguin acollir-se als ajuts, bonificacions i beneficis fiscals relatius a actuacions i projectes de naturalesa ambiental, energètica, d'innovació o per a una transició cap a una economia baixa en carboni establerts o gestionats pel govern de la Generalitat de Catalunya, han d'acreditar:

a) L'anàlisi de llur vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic, d'acord amb el marc estratègic de referència definit a l'article 7, la incorporació de mesures que millorin la seva resiliència al canvi climàtic i, si s'escau, un calendari de mesures d'adaptació i l'establiment d'un mecanisme de seguiment.

b) L'inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle del conjunt dels seus centres a Catalunya així com les actuacions que estan portant a terme per a reduir-les. Les dades de l'inventari han d'estar validades per una entitat de certificació independent degudament habilitada. En el cas de centres amb activitats incloses dins el règim de comerç de drets d'emissió de la UE o en un programa voluntari que inclogui el càlcul i la reducció d'emissions de GEH i l'accés públic a aquesta informació, la validació de les emissions de GEH realitzada a l'ampara dels respectius sistemes es considera vàlida als efectes d'aquest article.

2. Els promotors de la planificació i dels projectes constructius de noves infraestructures portuàries, d'aeroports, de transport, d'energia, de residus i d'aigua que es desenvolupin a Catalunya han d'incorporar, en el marc de l'avaluació ambiental de plans i projectes:

a) L'anàlisi de la seva vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i l'establiment d'un mecanisme de seguiment. Aquesta anàlisi avaluarà, pel cap baix, l'impacte sobre la nova infraestructura tant de fenòmens meteorològics extrems (sequeres, onades de calor, inundacions, temporals marítims) com de manca de subministraments (energia, aigua, matèries primeres), i el sistema de monitoreig de les mesures.

b) L'avaluació de llur contribució a les emissions de GEH tant en la fase de construcció com d'explotació. Aquesta avaluació recollirà, pel cap baix i per a cada una de les alternatives, una estimació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

Article 17
Residus

Les mesures a adoptar en matèria de residus han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de GEH, tenint en compte especialment:

a) L'avaluació de les emissions de GEH derivades de la gestió dels residus.

b) La prevenció, la preparació per a la reutilització, el reciclatge, altre tipus de valorització, per exemple, la valorització energètica i finalment l'eliminació.

c) El foment de la recollida selectiva, especialment de la matèria orgànica, evitant la seva deposició en abocadors.

d) La substitució de matèries primeres per subproductes o materials procedents de la valorització de residus afavorint la creació d'una economia circular.

Article 18
Salut

Les mesures a adoptar en matèria de salut han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat de la població, tenint en compte especialment:

a) La identificació i l'avaluació dels efectes del canvi climàtic sobre la salut de les persones.

b) L'adopció de mesures de prevenció davant dels efectes del canvi climàtic que puguin resultar adversos sobre la salut de les persones.

c) La comunicació dels riscos per a la salut derivats dels efectes del canvi climàtic.

d) El desenvolupament de mesures de protecció de la salut de la població davant dels efectes del canvi climàtic, especialment pel que fa a malalties transmeses per vectors, qualitat de l'aigua, qualitat de l'aire i protecció a les onades de calor. Així mateix, l'adopció de mesures de protecció de la salut en l'àmbit alimentari davant de qualsevol efecte del canvi climàtic que pugui afectar la innocuïtat dels aliments consumits a Catalunya.

Article 19
Transports i mobilitat

1. Les mesures a adoptar en matèria de transports i mobilitat han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de GEH, tenint en compte especialment:

a) La racionalització de la demanda de mobilitat i transport tant de mercaderies com de persones mitjançant el desenvolupament, entre d'altres, d'instruments de gestió, informació, integració tarifària i plataformes intermodals, que permetin optimitzar el conjunt de la xarxa d'infraestructures de transport.

b) L'impuls a la millora en l'eficiència energètica del parc de vehicles, a la diversificació energètica i als mitjans de transport energèticament més eficients, tot i atenent de no transvasar les emissions cap a d'altres contaminants amb impactes locals.

c) La creació de les condicions tècniques i de gestió que facilitin la integració i la intermodalitat dels diferents modes de transport.

2. Les flotes de transport de mercaderies i els operadors de transport públic de viatgers han d'informar els usuaris del servei de la quantitat de GEH emesos per a la prestació del servei.

3. En els diferents mitjans o aplicatius informàtics que informin o permetin consultar els diferents modes de desplaçament, cal que l'operador de transport públic destaqui la quantitat de GEH estalviats en desplaçar-se mitjançant modes actius enlloc de fer-ho en vehicle privat motoritzat.

Article 20
Turisme

1. Les mesures a adoptar en matèria de turisme han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de GEH, tenint en compte especialment:

a) El foment d'un model turístic que avaluï les noves situacions, tant les oportunitats com les amenaces, derivades dels impactes del canvi climàtic.

b) El tractament de la sostenibilitat del sector turístic, inclosos els recursos, productes i destinacions, de forma integral.

2. Entre els criteris de valoració per al finançament de projectes per al foment del turisme en el marc del fons creat a la Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics i desenvolupat al Decret 161/2013, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Fons per al foment del turisme o d'altres instruments de finançament públics, constitueix un criteri de selecció positiu el fet que els beneficiaris disposin d'una planificació que inclogui les mesures necessàries per tal de:

a) reduir llur impacte en la generació de gasos amb efecte d'hivernacle.

b) incrementar l'eficiència i l'estalvi d'aigua i energia, l'autoconsum d'energia de fonts renovables, i la reducció en la generació de residus.

c) disminuir la vulnerabilitat davant dels fenòmens meteorològics extrems.

d) sensibilitzar, informar i educar tant els treballadors del sector com els turistes sobre l'ús sostenible dels recursos.

3. Amb l'objectiu de reduir llur vulnerabilitat davant de fenòmens meteorològics extrems, i en el marc dels instruments de col·laboració existents, el govern de la Generalitat de Catalunya ha d'instar i oferir suport als municipis que tinguin la consideració de turístics perquè disposin, en el marc de les seves competències, d'una planificació que incorpori una avaluació de les mesures específiques per a garantir els serveis bàsics municipals en època de màxima afluència turística. Aquests serveis bàsics inclouen l'abastament d'aigua

potable, el subministrament d'energia, la gestió de residus, el transport, la depuració d'aigües residuals urbanes i l'atenció primària de salut.

Article 21
Universitats i Recerca

1. Les mesures a adoptar en matèria d'universitats i recerca, sens perjudici de l'autonomia que correspon a cada centre, han d'anar encaminades a contribuir a l'impuls en el coneixement sobre canvi climàtic i la consolidació de les bones pràctiques en aquest àmbit, tenint en compte especialment:

1.1 Pel que fa a l'oferta universitària:

a) El desenvolupament d'una oferta universitària en els respectius plans d'estudi que incorpori el coneixement dels aspectes rellevants en matèria de canvi climàtic.

b) La promoció d'estudis universitaris especialitzats en els àmbits de protecció d'aquesta llei.

c) L'impuls de pràctiques universitàries en centres nacionals i internacionals que desenvolupin activitats d'estudi, recerca o anàlisi en relació al clima, l'eficiència energètica, les energies renovables, la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic i els instruments econòmics amb incidència directa o indirecta sobre el canvi climàtic.

d) L'oferta de formació continuada adreçada als col·lectius de professionals universitaris i molt especialment als mestres i sectors amb incidència educativa.

1.2 Pel que fa a la recerca:

a) La generació de projectes d'investigació, la creació i consolidació de grups investigadors, centres d'alt nivell i d'empreses spin off resultants dels avenços en el coneixement.

b) La potenciació de les acccions de mecenatge i d'atracció de capital privat, nacional i internacional, i d'àngels inversors en R+D+I.

c) L'increment dels vincles amb els centres i instituts internacionals capdavanters.

d) La creació d'iniciatives, patents i explotació dels resultats de la recerca.

2. El departament competent en matèria d'universitats del govern de la Generalitat de Catalunya, conjuntament amb les universitats, han d'impulsar i reforçar les relacions universitat-empresa i universitats-ens locals mitjançant la creació d'espais de trobada, físics i virtuals, i d'un teixit d'agents que l'afavoreixin, per tal de facilitar l'accés al coneixement acadèmic, tècnic i de la recerca en aquests àmbits.

Article 22
Urbanisme i habitatge

1. Les mesures a adoptar en matèria d'urbanisme i habitatge han d'anar encaminades a reduir la vulnerabilitat i les emissions de GEH, tenint en compte especialment:

a) L'adaptació de la normativa urbanística i energètica per tal que la promoció de les noves àrees residencials siguin àrees el màxim d'autosuficients energèticament.

b) El foment de l'ús d'energia provinent de fonts renovables en el sector de l'edificació, prioritzant aquelles que no generen un transvasament cap a d'altres contaminants amb impactes locals.

c) L'impuls a les polítiques actives que fomentin la rehabilitació energètica del parc d'habitatges existents així com la millora de l'estalvi i l'eficiència energètica, i especialment aquelles actuacions adreçades a la reducció de la demanda energètica i de recursos naturals.

d) L'adaptació de la normativa urbanística i mediambiental per tal que tant les figures de nous planejaments urbanístics i llurs modificacions i revisions, com el planejament territorial, incorporin una anàlisi quantitativa i una valoració descriptiva de l'impacte sobre les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i dels impactes del canvi climàtic sobre el nou planejament, així com mesures per a la seva mitigació i adaptació. Aquesta anàlisi ha d'incloure les emissions vinculades a la mobilitat generada, als consums energètics del cicle de l'aigua, de residus i les associades als consums energètics dels usos residencials i terciaris.

2. El govern de la Generalitat de Catalunya i les administracions locals han de promoure:

a) L'ús, per part dels professionals en el disseny, projecció i construcció de zones residencials, de fonts d'energia renovable per a calefacció i refrigeració.

b) La construcció amb criteris bioclimàtics.

c) El foment de les mesures necessàries per a la millora del clima urbà, en especial la reducció dels efectes de les illes de calor urbana.

d) Que els municipis, en el seu ordenament urbanístic, tinguin en compte les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut sobre la superfície de verd urbà per habitant.

e) La reserva de punts de càrrega de vehicles elèctrics en els centres de treball i edificis públics.

Capítol 4
Sector públic i Governança

Article 23
L'Administració de la Generalitat de Catalunya

1. Correspon al govern de la Generalitat de Catalunya la responsabilitat en la planificació i execució de les polítiques climàtiques de Catalunya.

2. La planificació de les polítiques climàtiques abasta, especialment, la mitigació de gasos amb efecte d'hivernacle de tots els sectors generadors i l'adaptació als impactes del canvi climàtic sobre els sistemes naturals, els sectors socioeconòmics i els territoris, tot i establint els objectius a assolir i les mesures genèriques a adoptar que hauran d'incloure, necessàriament i pel cap baix, les descrites al capítol 3 d'aquesta Llei.

3. En els àmbits amb concurrència de competències amb l'Administració General de l'Estat, la Generalitat de Catalunya ha de vetllar perquè el seu desenvolupament sigui coherent amb els objectius establerts en aquesta Llei, mitjançant l'aplicació dels mecanismes de col·laboració oportuns.

Article 24
La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

1. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, coordina la planificació de les polítiques climàtiques i realitza el seguiment del seu acompliment.

2. Són funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic les següents:

a) Impulsar les polítiques del govern de la Generalitat de Catalunya pel que fa a la mitigació d'emissions i a l'adaptació als impactes del canvi climàtic.

b) Aprovar les propostes dels marcs estratègics de mitigació i adaptació a què fan referència els articles 4 i 7.

c) Coordinar l'actuació dels diversos departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de la lluita contra el canvi climàtic.

d) Fer el seguiment i l'avaluació de les polítiques climàtiques i dels plans d'acció sectorials en aquells aspectes rellevants per a l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei.

e) Establir les prioritats d'actuació del Fons Climàtic definit a l'article 45 d'aquesta Llei, tot i atenent a la disponibilitat econòmica, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

3. La composició i el règim de funcionament es determinen reglamentàriament.

Article 25
El Consell Català del Clima

1. El Consell Català del Clima, òrgan col·legiat adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, té com a objectiu canalitzar la participació pública, la informació i la consulta de les polítiques climàtiques .

2. A més a més de les descrites a l'apartat anterior, són funcions del Consell Català del Clima:

a) La formulació de propostes d'actuació en matèria de polítiques climàtiques.

b) La formulació de propostes sobre la planificació climàtica i les seves actualitzacions i revisions i, en especial, sobre els marcs estratègics de mitigació i adaptació a què es fa referència als articles 4 i 7.

c) En general, la formulació de propostes a la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic i qualsevol altra funció de caire consultiu que li sigui encomanada.

3. La composició i el règim de funcionament es determinen reglamentàriament. Cal que aquest reglament garanteixi que en la composició del Consell Català del Clima hi hagi

membres escollits d'entre les entitats i les associacions més representatives del món de l'administració local, de la recerca, empresarial, veïnal, sindical, ambiental i econòmic de Catalunya.

Article 26
Avaluació de les polítiques climàtiques

1. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, cada tres anys, ha d'elevar al Govern i al Parlament un informe sobre l'avenç de les mesures en matèria de mitigació i adaptació contingudes als plans d'acció sectorials. En aquest sentit, els Departaments de la Generalitat de Catalunya fan arribar a la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, amb la periodicitat que es determini, la informació sobre els diversos indicadors en matèria d'avaluació de polítiques de canvi climàtic. El Parlament pot requerir el Govern perquè procedeixi a realitzar una revisió de la planificació de les polítiques climàtiques i, per tant, dels objectius i terminis inicialment previstos en funció del grau d'acompliment en la implementació de les mesures.

2. L'informe esmentat ha d'incloure una avaluació, realitzada per un grup d'experts independents, sobre la planificació i el grau d'execució i foment de les polítiques climàtiques, tot i assenyalant les orientacions a seguir. Les conclusions d'aquesta avaluació independent no tenen caràcter vinculant. El procediment de selecció dels experts es determina reglamentàriament.

3. L'informe i l'avaluació han de romandre a disposició de la ciutadania a través del portal web institucional de la Generalitat de Catalunya.

Article 27
L'administració local

1. El govern de la Generalitat de Catalunya ha de fomentar, mitjançant els mecanismes i òrgans de col·laboració i cooperació existents, la participació dels ens locals tant en la planificació de les polítiques climàtiques com en els plans d'acció sectorial de cada departament en aquells aspectes rellevants al compliment dels objectius d'aquesta Llei.

2. El govern de la Generalitat de Catalunya ha de promoure i oferir suport perquè els municipis no contemplats a l'article 20.3, ja sigui de forma individual o agrupada, integrin en la planificació local tant la mitigació dels gasos amb efecte d'hivernacle, com l'adaptació als impactes del canvi climàtic, tot i tenint en compte les singularitats organitzatives de l'administració local i l'estructura socioeconòmica dels territoris. Els continguts d'aquesta planificació en matèria de canvi climàtic s'han d'establir conjuntament entre l'administració local i la Generalitat de Catalunya.

3. El finançament necessari per a l'execució de les mesures contemplades als plans municipals ha d'incloure l'aplicació de polítiques fiscals que incentivin les bones pràctiques, afavorint la mitigació i disminuint la vulnerabilitat, i desincentivin les males pràctiques. Aquest finançament pot ser complementat també mitjançant l'aportació econòmica de la Generalitat de Catalunya.

Article 28
Exemplificació de l'Administració Pública

1. El consum energètic de les instal·lacions públiques de gestió de residus, de sanejament d'aigües residuals urbanes i de potabilització d'aigua, la gestió de les quals és

competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o dels organismes que en depenen, ha d'incloure un percentage d'energia d'origen renovable. El govern de la Generalitat de Catalunya estableix periòdicament l'objectiu a assolir en funció de la seva viabilitat tècnica i econòmica.

2. Tots els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i els organismes que en depenen han de:

a) Disposar d'un inventari de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle generats pels immobles, instal·lacions i serveis que presten.

b) Establir un objectiu de reducció d'emissions de GEH i un programa d'actuació que tingui en compte les directrius que a aquests efectes hagin establert els departaments competents en matèria d'energia i habitatge, en tot allò relatiu a energies renovables i estalvi i eficiència energètica.

c) Incloure en tots els procediments de licitació, concessió d'obra pública i de gestió de serveis públics i contractació que reglamentàriement s'estableixi, a excepció dels contractes menors, especificacions tècniques i criteris d'adjudicació relatius a l'ús eficient de recursos, especialment en el consum d'aigua i energia, i la minimització de les emissions de GEH, d'acord amb les recomanacions establertes per la Unió Europea i la Generalitat de Catalunya en matèria d'ambientalització de la contractació pública. La quantificació ha d'incloure, sempre que sigui possible, el cost d'inversió, explotació i manteniment del subministrament o servei. Els departaments competents en matèria de contractació, energia i medi ambient elaboren els criteris generals els quals s'han d'adaptar a cada procediment de licitació i contractació.

d) Fer pública la informació sobre el grau d'assoliment dels objectius i de les mesures correctores que es proposin en cas de desviació. Aquest informe tindrà una periodicitat anual i el contingut mínim que s'especifica a l'annex II. El departament o organisme que ja tingui establert un sistema d'informació o declaració ambiental, com és el cas de l'EMAS, pot integrar el contingut que s'especifica en l'annex II en aquest altre sistema.

3. Els programes de reducció i els informes anuals indicats en l'apartat anterior són aprovats pels Secretaris Generals o els òrgans de direcció dels respectius organismes i seran públics. Els programes han de contemplar un procés regular de revisió que pot incloure la modificació dels objectius establerts. En qualsevol cas aquesta modificació dels objectius ha de ser aprovada pels òrgans abans esmentats, detallant els motius que ho fan necessari.

4. En el marc dels instruments de col·laboració existents, el govern de la Generalitat de Catalunya ha d'instar les administracions locals, les universitats i els centres de recerca perquè implementin mesures equivalents a les descrites en aquest article en llurs infraestructures, equipaments i serveis.

Article 29
Simplificació i racionalització administratives

Amb l'objectiu d'eliminar progressivament, per una banda, certes barreres administratives que dificulten el desenvolupament d'actuacions de mitigació i adaptació, i de garantir, per l'altra, el principi de simplificació i racionalitat administratives, s'estableixen les mesures següents:

a) Es faculta el govern de la Generalitat de Catalunya per tal que pugui declarar com a obres d'interès públic, i a proposta del departament competent en matèria d'energia, aquelles infraestructures d'energies renovables que responguin a una planificació general en matèria d'energia.

En la determinació de les compensacions per als territoris que acullen les infraestructures que descriu la lletra a), a més del municipi que les acull, cal també tenir present els territoris confrontants o pròxims atenent el seu grau d'afectació i de vulnerabilitat.

b) La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic ha de realitzar una avaluació de la política d'ajuts de la Generalitat de Catalunya en els sectors o sistemes inclosos en aquesta llei i de la seva adequació als objectius d'aquesta Llei. Aquesta avaluació és part de l'informe esmentat a l'article 26.

c) En els procediments d'avaluació ambiental de plans, programes i projectes que es desenvolupin a Catalunya, s'han de valorar les emissions de GEH que la seva execució i gestió puguin produir, així com la vulnerabilitat davant dels impactes del canvi climàtic. Els promotors de projectes sotmesos al procediment d'avaluació d'impacte ambiental han d'incorporar aquests mateixos elements en l'estudi d'impacte ambiental i les mesures per a la seva gestió i minimització. Els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competents en matèria de canvi climàtic i avaluació ambiental, han d'establir reglamentàriament les metodologies que facilitin el càlcul de les emissions de GEH i l'anàlisi de la vulnerabilitat.

Article 30
Col·laboració i cooperació internacional

1. El govern de la Generalitat de Catalunya ha de mantenir i potenciar el seu compromís i la seva activitat internacional especialment en els àmbits de:

a) Les cimeres mundials sobre canvi climàtic de les Nacions Unides.

b) Els debats en el marc de la UE sobre les polítiques climàtiques.

c) Les xarxes i d'altres espais de col·laboració amb d'altres territoris per a l'intercanvi d'informació i coneixement i per al desenvolupament de projectes conjunts de mitigació i adaptació.

d) El suport al món local, amb l'objectiu que mantingui el seu compromís amb les inicatives europees i internacionals en aquest àmbit.

2. Les administracions públiques de Catalunya, en exercici de llurs competències i funcions en matèria de canvi climàtic, han de contribuir en assolir els objectius establerts per les Nacions Unides en cooperació al desenvolupament. La contribució ha d'incloure actuacions de mitigació i d'adaptació al canvi climàtic en col·laboració amb els agents públics i privats.

Capítol 5
Fiscalitat climàtica

Secció 1 *Consideracions generals*

Article 31
Objectiu de la fiscalitat climàtica

Les administracions públiques de Catalunya han d'incentivar aquelles actuacions que afavoreixen l'adaptació al canvi climàtic o la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle quan sigui possible tècnicament i econòmica, i gravar aquelles que en fan augmentar llur vulnerabilitat o n'incrementen les emissions.

Article 32
Coordinació amb el món local

1. En el marc dels instruments de col·laboració existents, el govern de la Generalitat de Catalunya ha de fomentar que els ens locals, en l'àmbit de les seves competències, apliquin una política fiscal d'acord amb l'objectiu expressat en l'article 27.3 en àmbits com l'impost de béns immobles, l'impost d'activitats econòmiques, les taxes municipals de residus i l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, per tal d'incentivar en el sector privat aquelles actuacions que contribueixin a fer efectives polítiques de mitigació i adaptació al canvi climàtic.

2. A títol merament enunciatiu, les actuacions a què es fa referència en l'apartat anterior són:

a) El foment de les energies renovables
a) la descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic,
b) els habitatges energèticament eficients,
c) la mobilitat sostenible,
d) l'estalvi d'aigua,
e) la millora de la biodiversitat o evitar-ne la pèrdua,
f) la reducció d'impactes sobre la salut,
g) els equipaments més eficients,
h) la modificació dels processos de producció per a la reducció de les emissions de GEH i altres agents contaminants,
i) la gestió forestal sostenible,
j) la prevenció en la generació de residus i la seva valorització.

Article 33
Creació d'impostos ambientals

Es crea com a tribut propi de la Generalitat de Catalunya l'impost sobre les emissions de CO_2 dels vehicles de tracció mecànica.

Secció 2 *Impost sobre les emissions de CO_2 dels vehicles de tracció mecànica*

Article 34
Objecte i naturalesa

L'impost sobre les emissions de CO_2 dels vehicles de tracció mecànica té per objecte gravar les emissions de CO_2 que produeixen aquests vehicles i que incideixen en l'increment de les emissions de GEH.

Article 35
Fet imposable

a) Constitueix el fet imposable de l'impost les emissions de CO_2 dels vehicles aptes per circular per les vies públiques i inclosos dins les categories següents:

- Turismes de la categoria M1: vehicles de motor, amb com a mínim 4 rodes, dissenyats i fabricats per al transport de persones i fins a un màxim de vuit seients.
- Comercials lleugers de la categoria N1: vehicles destinats al transport de mercaderies amb una massa màxima admissible no superior o igual a 3,5 tones.

b) A l'efecte d'aquest impost, es considera apte per a circular per les vies públiques:

- els vehicles indicats a l'apartat anterior matriculats en els registres públics corresponents mentre no hagi estat donat de baixa d'aquests.
- els vehicles proveïts de permisos temporals i els de matrícula turística.

c) No estan subjectes a l'impost els vehicles que, havent estat donats de baixa en els registres per l'antiguitat del model, puguin ser autoritzats per a circular excepcionalment arran d'exhibicions, certàmens o carreres limitades a vehicles d'aquesta naturalesa.

Article 36
Subjecte passiu

Són subjectes passius de l'impost:

a) les persones físiques titulars del vehicle, residents a Catalunya.
b) les persones jurídiques i les entitats a què fa referència l'article 35.4 de la Llei general tributària, titulars del vehicle que siguin residents o tinguin establiment, sucursal o oficina en el territori de Catalunya, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Article 37
Exempcions

1. Estan exempts de l'impost :

a) Els vehicles oficials de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals adscrits a la defensa nacional o a la seguretat ciutadana.
b) Els vehicles de representacions diplomàtiques, oficines consulars, agents diplomàtics i funcionaris consulars de carrera acreditats, que siguin nacionals dels respectius països, externament identificats i a condició de reciprocitat en la seva extensió i grau.
c) Els vehicles dels organismes internacionals, amb seu o oficina a Catalunya, i dels seus funcionaris o membres amb estatut diplomàtic.
d) Els vehicles respecte dels quals així es derivi d'allò disposat en tractats o convenis internacionals.
e) Les ambulàncies i els altres vehicles destinats directament a l'assistència sanitària o al trasllat de ferits o malalts.
f) Els vehicles per a persones amb mobilitat reduïda a què es refereix la lletra A de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.
g) Els vehicles matriculats a nom de persones amb discapacitat per al seu ús exclusiu. Aquesta exempció s'aplicarà sempre que es mantinguin les circumstàncies esmentades,

tant als vehicles conduïts per persones amb discapacitat com als destinats al seu transport.
h) Els vehicles la propulsió dels quals sigui en exclusiva, biodièsel, biogas o metanol

2. Els subjectes passius beneficiaris de les exempcions previstes en els apartats f) i g) no la poden gaudir per més d'un vehicle simultàniament. A aquests efectes, es consideren persones amb discapacitat les que tinguin aquesta condició legal en grau igual o superior al 33%.

Article 38
Quota tributària

1. La quota tributària s'obté d'aplicar la tarifa que correspongui a les emissions oficials de CO_2/km del vehicle, d'acord amb les taules de l'apartat 2 d'aquest article.

   Les emissions oficials de CO_2 s'acrediten per mitjà d'un certificat expedit a l'efecte pel fabricant o importador del vehicle excepte en els casos en què aquestes emissions constin en la targeta d'inspecció tècnica o en qualsevol altre document de caràcter oficial expedit individualment respecte del vehicle de què es tracti.

2. Les tarifes a la que fa esment l'apartat anterior són:

   a) Turismes de la categoria M1

Emissions oficials de CO_2	Tipus marginal (€/g CO_2/km)
no superiors o iguals a 120 g/km	0
superiors a 120 g/km i menors o igual de 140 g/km	0,55
superiors a 140 g/km i menors o igual de 160 g/km	0,65
superiors a 160 g/km i menors o igual de 199 g/km	0,80
superiors a 199 g/km	1,0

   b) Comercials lleugers de la categoria N1

Emissions oficials de CO_2	Tipus marginal (€/g CO_2/km)
no superiors o iguals a 140 g/km	0
superiors a 140 g/km	0,40

Article 39
Bonificacions

Els vehicles que tinguin la consideració de vehicles històrics gaudeixen de la bonificació del 100% de la quota. Per gaudir d'aquesta bonificació cal acreditar a la targeta ITV del vehicle que figura la seva qualificació com a vehicle matriculat com històric.

Article 40
Període impositiu i meritació

1. El període impositiu coincideix amb l'any natural.

2. El període impositiu és inferior a l'any natural en els supòsits següents:

- adquisició del vehicle en una data posterior a l'1 de gener
- transmissió del vehicle durant el període impositiu.

3. L'impost es merita el darrer dia del període impositiu. En cas de transmissió del vehicle, la meritació es produeix per al titular que transmet el vehicle el dia en què és produeix la transmissió.

4. En els supòsits previstos en l'apartat 2 d'aquest precepte, la quota es prorrateja per a cada subjecte passiu en funció del nombre de dies en què és titular del vehicle.

Article 41
Padró i pagament

1. L'impost es gestiona mitjançant padró que es publica anualment en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i és elaborat per cada Delegació de l'Agència Tributària de Catalunya a partir de les dades de què disposa.

2. S'ha d'establir per reglament el procediment per a la modificació de les dades contingudes en el padró a què es refereix l'apartat 1.

3. El pagament de l'impost s'efectua mitjançant rebut, en els termes i condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Article 42
Gestió, recaptació i inspecció

La gestió, la recaptació i la inspecció de l'impost creat per aquesta llei corresponen a l'Agència Tributària de Catalunya, d'acord amb el que disposa la Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya, sens perjudici de la col·laboració amb els òrgans d'inspecció sectorialment competents.

Article 43
Infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions en matèria de l'impost creat per aquesta llei és el vigent per als tributs propis de la Generalitat.

Article 44
Recursos i reclamacions

Els actes de gestió, d'inspecció i de recaptació dictats en l'àmbit de l'impost creat per aquesta llei poden ésser objecte de reclamació economicoadministrativa davant la Junta de Finances, sens perjudici de la interposició prèvia, amb caràcter potestatiu, del recurs de reposició davant l'òrgan que ha dictat l'acte impugnat.

Capítol 6
Altres instruments per al compliment dels objectius de la Llei

Article 45
Fons Climàtic

1. Es crea el Fons Climàtic, de caràcter públic i sense personalitat jurídica, adscrit al departament competent en matèria de canvi climàtic, i que té com a objectiu esdevenir un instrument necessari per a l'execució de polítiques i accions de mitigació i adaptació al canvi climàtic que afavoreixin el compliment dels objectius d'aquesta Llei. A títol exclusivament enunciatiu i no exhaustiu, entre les actuacions a impulsar pel Fons es consideren les següents:

a) el foment de les energies renovables,
b) la descentralització de xarxes i l'autoconsum energètic,
c) els habitatges energèticament eficients,
d) la mobilitat sostenible,
e) l'estalvi d'aigua,
f) la millora de la biodiversitat,
g) la reducció d'impactes sobre la salut,
h) la garantia de protecció a la població front a l'increment del risc de fenòmens meteorològics extrems,
i) els equipaments més eficients,
j) la modificació dels processos de producció per a la reducció de les emissions contaminants,
k) la gestió forestal sostenible,
l) la recerca i la innovació en l'àmbit del canvi climàtic.
m) la sensibilització, informació i educació.

2. El Fons Climàtic es nodreix amb els recursos econòmics procedents de:

a) Els ingressos procedents dels instruments establerts en el capítol cinquè d'aquesta Llei.

b) Els ingressos obtinguts de la subhasta de drets d'emissió del règim de comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle, en els termes que s'acordin amb l'Estat espanyol.

c) La part dels ingressos de les assignacions tributàries de l'IRPF per a finalitats d'interès social que corresponguin a la Generalitat de Catalunya i que aquesta destini a la protecció del medi ambient.

d) Qualssevol altra font de recursos econòmics que el govern de la Generalitat de Catalunya consideri oportuna.

3. La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic, òrgan competent, estableix les prioritats d'actuació i el repartiment corresponent atenent a les disponibilitats econòmiques del Fons, la planificació sectorial i l'anàlisi cost-eficiència.

Article 46
Règim de comerç de drets d'emissió

1. Correspon al departament competent en matèria de canvi climàtic l'autorització, la supervisió, el control i el seguiment a Catalunya de totes aquelles activitats incloses en el règim de comerç de drets d'emissió de la UE.

2. El govern de la Generalitat de Catalunya estableix els mecanismes administratius i de suport necessaris per tal de facilitar a les activitats situades a Catalunya el compliment dels requisits establerts per la normativa en aquesta matèria.

3. El govern de la Generalitat de Catalunya, reglamentàriament, estableix els mecanismes d'habilitació, acreditació de verificadors i certificació de persones físiques que puguin desenvolupar les tasques de verificació, d'acord amb la normativa europea així com la supervisió de les seves actuacions.

Article 47
Acords voluntaris

1. El govern de la Generalitat de Catalunya ha de promoure el desenvolupament d'acords de caràcter voluntari per tal que les empreses i les organitzacions puguin fer explícita la seva contribució a la lluita contra el canvi climàtic de les seves activitats, productes i serveis. Sens perjudici que el Govern pugui crear-ne més en el futur, s'estableixen els programes d'acords voluntaris amb els objectius següents:

a) Inventari i reducció d'emissions de GEH.
b) Compensació d'emissions de GEH.
c) Reducció de la vulnerabilitat davant els impactes del canvi climàtic.

2. Les condicions i requisits d'adhesió als programes d'acords voluntaris anteriorment esmentats es determinen reglamentàriament.

Article 48
Transferència de coneixement

1. Les delegacions exteriors de l'administració de la Generalitat de Catalunya han d'incentivar i facilitar l'accés als mercats internacionals d'empreses i serveis catalans que ofereixin tecnologies per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i l'adaptació als impactes del canvi climàtic.

2. El govern de la Generalitat de Catalunya ha de crear una plataforma digital que inclogui, entre d'altres, els avenços científics en matèria de canvi climàtic, les experiències internacionals exitoses en polítiques de mitigació i adaptació, i posar a l'abast la transferència del coneixement que aquests avenços i experiències suposin per a la ciutadania i els agents socioeconòmics.

3. Els departaments competents en els àmbits d'agricultura, aigua, biodiversitat, comerç, educació, energia, gestió forestal, habitatge, indústria, infraestructures, mobilitat, medi natural, protecció civil, ramaderia, RDI, residus, salut, transport, turisme i urbanisme han d'establir les vies de col·laboració escaients amb els centres que facin recerca, desenvolupament i innovació en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

Article 49
Participació pública en plans i programes i accés a la informació ambiental

1. La Generalitat de Catalunya ha de fomentar, bé sigui mitjançant allò especificat a l'article 25 del Consell Català del Clima, bé mitjançant un procés descentralitzat a tot el territori, la participació de la ciutadania en totes les polítiques climàtiques.

2. La Generalitat de Catalunya ha de facilitar la informació adequada als ciutadans per tal que puguin aportar la seva contribució abans que s'adoptin les decisions sobre plans i programes, d'acord amb les normatives europees per les quals s'estableixen mesures per

a la participació dels ciutadans en l'elaboració de determinats plans i programes relacionats amb el medi ambient.

3. Les autoritats públiques han de vetllar perquè els indicadors previstos a l'article 26 s'actualitzin, es publiquin i es posin a disposició del públic, a fi de recollir les observacions pertinents.

4. La Generalitat de Catalunya ha d'establir els mitjans tècnics telemàtics i accessibles per informar la ciutadania de les iniciatives i actuacions públiques en matèria climàtica. Així mateix, els plans i programes sectorials, el contingut dels quals sigui rellevant a efectes de canvi climàtic, han d'estar a disposició de la ciutadania a les diverses seus dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 50
Difusió del coneixement i sensibilització

1. El govern de la Generalitat de Catalunya, conjuntament amb d'altres institucions del camp de la recerca i de la ciència, ha d'elaborar periòdicament un informe sobre l'estat del coneixement en matèria de canvi climàtic a Catalunya.

2. La Generalitat de Catalunya ha de promoure campanyes informatives i formatives entre la ciutadania amb la finalitat de fer conèixer els darrers avenços científics sobre el canvi climàtic i sobre les polítiques públiques per mitigar-lo i adaptar-s'hi.

3. El govern de la Generalitat de Catalunya, a través dels departaments competents en matèria d'ensenyament i canvi climàtic, ha d'impulsar un programa específic de sensibilització i formació a les escoles sobre el repte del canvi climàtic.

Disposicions addicionals

Primera
Objectius de reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle

1. L'objectiu de reducció d'emissions de GEH per a l'any 2020 és del 25% respecte l'any base 2005. Així mateix, i pel que fa a les emissions de GEH que no formen part del règim de comerç de drets d'emissió, anomenades emissions difuses, l'objectiu de reducció és del 15% respecte l'any base 2005.

2. Els objectius de reducció per a cada un dels períodes han de permetre assolir una reducció mínima del 80% per a l'any 2050 respecte les emissions de l'any base.

Segona
Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020

El Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020, aprovat per Acord del Govern de 9 d'octubre de 2012 és, d'acord amb l'article 4.4 i 23.1, l'element de planificació de les polítiques de mitigació en l'àmbit energètic.

Tercera
Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic, horitzó 2013-2020 (ESCACC)

L'Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic, horitzó 2013-2020 (ESCACC), aprovada per Acord del Govern de 13 de novembre de 2012 és, d'acord amb els articles 7.1, 23.1 i 23.2 d'aquesta Llei, l'element de planificació de les polítiques d'adaptació a partir del qual els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de desenvolupar els plans d'acció sectorials corresponents d'acord amb l'article 7.2.

Quarta
Programes voluntaris

El Programa voluntari d'inventari i reducció d'emissions de GEH, d'acord amb l'article 47 d'aquesta llei, correspon a tots els efectes al Programa d'Acords Voluntaris per a la reducció d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, aprovat per Resolució MAH/2099/2010, de 3 de juny.

Cinquena
Consum d'energia procedent de fonts renovables a determinades instal·lacions públiques

En aplicació de l'article 28 apartat 1 el percentatge de consum d'energia d'origen renovable per a les instal·lacions públiques de gestió de residus, de sanejament d'aigües residuals urbanes i de potabilització d'aigua és d'un mínim del 20% per l'any 2020.

Sisena
Pla d'estalvi i eficiència energètica als edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya

El govern de la Generalitat de Catalunya ha d'elaborar periòdicament un Pla d'estalvi i eficiència energètica per als seus edificis i equipaments. Aquest Pla ha d'incloure les mesures de coordinació, impuls i desenvolupament necessàries per donar compliment al que s'especifica a l'article 28, apartat 2, lletra b. Així mateix, el Pla ha d'incorporar un objectiu en matèria de consum d'energies renovables tot i tenint en compte allò establert a la disposició addicional cinquena.

Setena
Elements quantitatius

La Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya pot modificar les tarifes establertes en l'article 38 d'aquesta llei.

Vuitena
Normativa supletòria

En l'aplicació del tribut creat per aquesta llei, regeix supletòriament la Llei general tributària i les normes complementàries que la despleguen.

Disposicions transitòries

Primera
La Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic

Mentre no es desenvolupi reglamentàriament la composició, el funcionament, el règim de les convocatòries, la creació de grups de treball i la constitució de l'òrgan col·legiat a què

es refereix l'article 24, és d'aplicació a aquests efectes l'Acord del Govern adoptat el 18 d'octubre de 2011 sobre la composició i funcions de la Comissió Interdepartamental del Canvi Climàtic.

Segona
El Consell Català del Clima

Mentre no es desenvolupi reglamentàriament la composició i el règim de funcionament a què es refereix l'article 25.3, el departament competent en matèria de canvi climàtic pot canalitzar aquests funcions a través d'altres òrgans que, atesa la seva composició i finalitats, puguin desenvolupar aquestes funcions.

Tercera
Avaluació independent de les polítiques en matèria de canvi climàtic

Mentre no es desenvolupi reglamentàriament la composició i l'estructura del grup d'experts a què es refereix l'article 26.2, aquestes funcions s'atribueixen al Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible (CADS).

Quarta
Avaluació ambiental de plans, programes i projectes

Mentre no es desenvolupin reglamentàriament les metodologies a què fa referència l'article 29, lletra c), són d'aplicació les instruccions que els departaments responsables en matèria d'avaluació ambiental i de canvi climàtic hagin publicat.

Cinquena
Sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació

1. Les sol·licituds de llicència d'edificis nous i d'edificis existents sotmesos a una gran rehabilitació han d'incloure un disseny que compleixi amb els requisits corresponents a un edifici de consum d'energia gairebé nul, que a tal efecte estableixin els departaments competents en matèria d'energia i habitatge:

a) a partir de l'1 de gener del 2019 en el cas que siguin de titularitat privada
b) a partir de l'1 de gener del 2017 en el cas que siguin de titularitat pública

2. Resten exempts els edificis existents amb valor arquitectònic o històric.

Disposicions finals

Primera
Inventari d'Emissions a l'Atmosfera de Catalunya

1. S'habilita el Govern per a revisar cada cinc anys la relació de contaminants inclosa a l'annex I. La primera revisió s'ha de portar a terme en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor de la Llei.

2. S'habilita el Govern per a revisar, en qualsevol moment, la relació de contaminants de l'annex I en cas que sigui necessari per adaptar-la al que prevegin les directrius europees i internacionals en matèria de canvi climàtic.

Segona
Integració dels objectius de la llei als plans i programes sectorials

D'acord amb els articles 4.4, 7.2 i 23.2 els diferents departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, en un termini no superior a tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han d'adaptar llur planificació i programació sectorials als objectius indicats en matèria de reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de la vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic.

Tercera
Informació que han de subministrar determinades empreses i els titulars de determinades infraestructures

1. En el termini d'un any de l'aprovació d'aquesta Llei, el departament competent en matèria de canvi climàtic ha d'establir la metodologia de càlcul dels inventaris, concretar l'habilitació de les entitats de certificació i el calendari d'aplicació en tots aquells aspectes a què es fa esment en els articles 15, 16, 19.2 i 28.2 i que siguin necessaris per a la seva correcta aplicació. Així mateix i en base al coneixement existent en matèria de vulnerabilitat als impactes del canvi climàtic i al volum de les emissions de GEH, ha d'establir l'abast concret de les infraestructures afectades així com les possibles excepcions.

2.- En aquest desenvolupament cal tenir en compte l'existència de programes voluntaris establerts per la Generalitat de Catalunya que totalment o parcial incloguin els requisits esmentats.

Quarta
Inventari d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle als departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i els organismes que en depenen

En aplicació de l'article 28 apartat 2, els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i els organismes que en depenen han de disposar en el termini d'un any de l'aprovació d'aquesta Llei d'un inventari de les seves emissions de GEH derivades del consum de combustibles fòssils, de gasos fluorats i del consum d'electricitat. En el termini de dos anys des de l'aprovació d'aquesta Llei, els departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i els organismes que en depenen incorporaran progressivament en aquest inventari les emissions de GEH indirectes que siguin rellevants per a la seva organització.

Cinquena
Fons Climàtic

En el termini d'un any de l'aprovació d'aquesta Llei, el govern de la Generalitat de Catalunya ha d'establir el funcionament del Fons Climàtic.

Sisena
Programes voluntaris de compensació d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de reducció de la vulnerabilitat davant el canvi climàtic

En el termini d'un any de l'aprovació d'aquesta Llei, el departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de canvi climàtic ha d'establir el

funcionament dels programes voluntaris de compensació d'emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i de reducció de la vulnerabilitat davant el canvi climàtic.

Setena
Bonificacions, devolucions i ajuts a l'adquisició de carburants d'origen fòssil

En un termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el govern de la Generalitat de Catalunya ha de revisar les bonificacions, devolucions i d'altres mesures similars que s'apliquin directament a l'adquisició de carburants d'origen fòssil. Aquesta revisió inclou un calendari per a la seva progressiva eliminació i uns criteris que han de permetre que, mentre siguin vigents, la devolució o bonificació es faci atenent als principis d'eficiència, estalvi i contribució a les emissions de GEH.

Vuitena
Modificació del Decret 342/2011 de 17 de maig, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat

En el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern actualitzarà el Decret 342/2011 de 17 de maig, de reestructuració del Departament de Territori i Sostenibilitat, per tal de donar compliment a les noves funcions establertes en aquesta llei en matèria de canvi climàtic.

Novena
Impost sobre les emissions de CO_2 dels vehicles de tracció mecànica

1. Aquest impost és d'aplicació a partir de l'1 de gener de 2018.
2. La implantació té lloc de manera gradual, tal i com s'indica a continuació:

    - Turismes de la categoria M1 amb emissions de CO_2 superiors a 160 g/km: 2018
    - Turismes de la categoria M1 amb emissions de CO_2 superiors a 140 g/km i menors o iguals a 160 g/km: 2019
    - Turismes de la categoria M1 amb emissions de CO_2 menors o iguals a 140 g/km: 2020
    - Comercials lleugers de la categoria N1 amb emissions de CO_2 superiors a 140 g/km: 2019

Desena
Desenvolupament d'estratègies específiques en matèria d'energia

D'acord amb l'article 14, el departament de l'administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'energia ha de desenvolupar en un termini no superior a un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les següents estratègies específiques:

a) El desenvolupament d'un marc normatiu que afavoreixi l'autoconsum energètic a partir d'energies renovables.

b) El foment de la generació d'energia distribuïda i la implantació de xarxes de distribució d'energia intel·ligents.

Onzena
Garantia d'accés als recursos bàsics d'energia i aigua

1. En l'àmbit de llurs respectives competències tant el govern de la Generalitat de Catalunya com, si s'escau, els ens locals, i amb l'objectiu de garantir l'accés universal de tota la població a un consum mínim, mínim vital, de determinats recursos bàsics, han d'impulsar els mecanismes necessaris que garanteixin aquest mínim vital en el cas de subministraments d'energia elèctrica, combustibles no carburants i aigua.

2. D'acord amb l'apartat anterior, s'han de dissenyar tarifes socials amb preus reduïts o gratuïts que assegurin aquest mínim vital en els subministraments d'energia elèctrica, combustibles no carburants i aigua per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

3. Els Departaments competents en matèria de benestar social, energia i aigua i, si s'escau, els ens locals, han de definir les condicions i la metodologia que permetin establir el consum mínim d'energia i aigua necessaris i les tarifes socials que assegurin la cobertura d'aquest mínim vital per a la població en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

ANNEX I

Relació de contaminants a l'atmosfera inclosos en l'Inventari d'Emissions a l'Atmosfera de Catalunya (article 5 apartat 1)

a) Acidificadors, precursors d'ozó i gasos amb efecte d'hivernacle:

SO_x:	Òxids de sofre (SO_2 + SO_3)
NOx:	Òxids de nitrògen ($NO+NO_2$)
COVNM:	Compostos Orgànics Volàtils No Metànics (s'exclouen els clorofluorocarburs)
CH_4:	Metà
CO:	Monòxid de Carboni
CO_2:	Diòxid de Carboni
N_2O:	ôxid nitròs
NH_3:	Amoníac
SF_6:	Hexafluorur de sofre
HFC:	Hidrofluorocarburs
PFC:	Perfluorocarburs

b) Metalls pesants:

As:	Arsènic i els seus compostos sòlids i gasosos
Cd:	Cadmi i els seus compostos sòlids i gasosos
Cr:	Crom i els seus compostos sòlids i gasosos
Cu:	Coure i i els seus compostos sòlids i gasosos
Hg:	Mercuri i els seus compostos sòlids i gasosos
Ni:	Níquel i els seus compostos sòlids i gasosos
Pb:	Plom i els seus compostos sòlids i gasosos
Se:	Seleni i els seus compostos sòlids i gasosos
Zn:	Zinc i els seus compostos sòlids i gasosos

c) Partícules:

PM2,5:	Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 2,5 micres
PM10:	Partícules de diàmetre aerodinàmic inferior a 10 micres
PST:	Partícules en suspensió totals

d) Contaminants Orgànics Persistents (COP):

HCH:	Hexaclorociclohexà
PCP:	Pentaclorofenol
HCB:	Hexaclorobenzè
TCM:	Tetraclorometà
TRI:	Tricloroetilè
PER:	Percloroetilè
TCB:	Triclorobenzè
TCE:	Tricloroetà
DIOX:	Dioxines i furans
HAP:	Hidrocarburs Aròmàtics Policíclics
PCB:	Policlorobifenils

ANNEX II
Contingut mínim de l'informe a què fa referència l'article 28 apartat 2

a) Inventari d'emissions de GEH
b) Mesures d'estalvi i eficiència energètica i en l'ús de l'aigua en edificis
c) Mesures de reducció en la generació i millora de la gestió de residus
d) Grau d'eficiència energètica dels edificis i instal·lacions
e) Mesures d'implantació d'energies renovables
f) Mesures de foment del transport col·lectiu
g) Mesures per a la introducció de vehicles amb baixes emissions de CO_2
h) Actuacions en matèria d'ambientalització de la contractació pública, amb especial incidència en els grups de productes definits com a prioritaris per la UE així com els establerts en les guies d'ambientalització de la Generalitat de Catalunya